

Szekeres-Varsa Vera Édesapjával

Szekeres-Varsa Vera édesapjával sétál a Dunakorzón, 1937-ben.

Azért némileg apám is részt vett a nevelésben. Egyszer azt mondta, hogy nagyon szeretné, ha megtanulnék egy verset. Ez 1942-ben lehetett, amikor megtudta, hogy biztos, hogy nem fog tudni felnevelni. Nem baj, ha nem értem, ő megpróbálja megmagyarázni, és majd próbáljak rá visszaemlékezni. Minden nap megtanultam egy szakaszt, és elmondtam neki. Látszott, hogy örül neki. Ez "A vén cigány" volt. De például csinált egy súlyos pedagógiai hibát is. Amikor egyszer meghallotta, hogy anyám németül szól hozzám, azt mondta neki, hogy miért pont németül tanítja a gyereket, miért nem angolul vagy franciául. Anyám elég jól tudott franciául, tudott valamit angolul is, de messze nem anyanyelvi szinten, mint németül. Legközelebb, amikor anyám németül szólt hozzám, kijelentettem, hogy nem németül akarok tanulni, hanem angolul. Erre abbamaradt a némettanításom, és persze nem alakult ki megfelelően a másik nyelv se.

Édesapám nagyon nagy hatással volt rám. Ha mondott valamit, azt nagyon komolyan vettem. Csak ez ritkán volt, mert hónapokat töltött szanatóriumban. Ha otthon volt, nem volt szabad közel menni hozzá. Nem voltam vele sokat, de néha elvitt sétálni, mert szabad levegőn inkább engedte anyám, és akkor én akkorákat akartam lépni, mint ő. De biciklizni ő tanított. Kaptam egy feles biciklit.